

WORLD POLITICS

Print Issn: 2383-0123

Online Issn: 2538-4899

Homepage: <https://interpolitics.guilan.ac.ir/>

Analyzing the European Union's New Regional Policy-Making Regarding to Climate Change: European Green Deal

Seyed Amin Habibi PhD student of International Relations, Faculty of Law, Theology and Political Sciences, Science and Research Unit, Islamic Azad University, Tehran, Iran. E-mail: se.aminhabibi@gmail.com

Dydokht Sadeghi Haghighi *Corresponding Author*, Assistant Professor, Department of International Relations, Faculty of Political Science, Central Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran. E-mail: dasadeghi@yahoo.com

Article Info

Article Type:

Reserch Article

Keywords:

European Green Deal,
Environmental Policy
Making,
European Union

Article history:

Received February 28,
2024

Received in revised form
June 15, 2024

Accepted June 17, 2024

Published Online

June 20, 2024

ABSTRACT

The European Green Deal is the latest environmental policy-making of the European Union, which is different and distinct from previous environmental policy-making. This research aims to firstly explain environmental regionalism and the advantages of regional environmental policy-making and then investigate the nature of the Green Deal. Also, by examining the background of the issue of environmental policy in Europe, explain why and the necessity of adopting the Green Deal and finally analyze the distinctions of this Deal and its future. In this research, analytical-explanatory method and primary and secondary sources are used to answer the questions: What is the European Green Deal and how does it differ from other environmental policy-making? And what is the importance of environmental policy-making and environmental regionalism? And what will be the future of the European Union in terms of climate change and environmental policy-making?

Cite this Article: Habibi, S. A., & Sadeghi Haghighi, D. (2024). Analyzing the European Union's new regional policy-making regarding climate change: European Green Deal. *World Politics*, 13(1), 169-197

doi: 10.22124/wp.2024.26253.3293

© Author(s)

Publisher: University of Guilan

DOI: 10.22124/wp.2024.23913.3153

1. Introduction

Environmental policies are a set of effective and efficient measures that have been able to control and prevent environmental crises to an optimal extent, including the Rio Convention, the Stockholm Treaty or the Paris Agreement. The twenty-seven series of the Conference of the Parties, which is a subset of the Intergovernmental Panel on Climate Change and in the form of the United Nations Conference on Climate Change, are also among the most extensive global environmental policies. The European Green Deal, which is the common denominator of the activities of the EU member states in the form of the European Commission and the European Parliament, was approved and entered into force in the European Council in 2019.

2. Theoretical Framework

Environmental regionalism, as its name suggests, is the convergence and commonalities regarding the importance of the environment in a specific region, which has been formed from new regionalism and attention to common identity and concepts and on the structural foundations of new regionalism. Environmental regionalism is geographically closely related to regionalism and also from the aspect of belonging to common values, climate change is a common value threat to neo-regionalism. In fact, the environment as the basis of human civilization shapes the common identities and culture of the neighbors and creates an environment that goes beyond the economic and political links, agreements and treaties related to them. The existence of this space establishes the prerequisites of the region and neo-regionalism, such as cooperation and convergence in recognizing the threat, adopting the appropriate strategy against the threat, common understanding of threats and facing the threat jointly. In fact, the potential of the environment to create cooperation and convergence in times of crisis and environmental hazards from the potential of economic relations and cooperation It is also more political.

3. Methodology

This research uses explanatory analytical method and first-hand sources such as the master of treaties and regulations as well as books and articles to answer the main and secondary questions, i.e. what is the European Green Deal and how is it different from other environmental policies? And What is the importance of regional environmental policies and environmental regionalism? And what will be the future of the European Union in terms of climate change and regional environmental policies? Interest is paid. The main hypothesis of the authors is the difference and differentiation of this agreement with other existing environmental policies in terms of the function of the broad nature of accuracy and foresight, and attention to the important position of regional environmental policies under the banner of environmental regionalism against climate change is of special importance. they know. Also, they consider the future of peace and security of the European Union to depend on environmental security and in the context of regional environmental policies. The results of this research show that this agreement can be a novel example for adopting similar methods and policies in order to restore the environment and promote environmental security in other regions in terms of ingenuity in the technical methods of adopting financial and economic policies as well as convergence and

collective cooperation. Also, in this sense, the main purpose of research is to investigate And the explanation of this new environmental policy is called the European Green Deal.

4. Result and Discussion

The European Green Deal is a collection of political and legal measures of the European Commission with the main goal of restoring the European environment until 2050 and with the possibility of time extension. Also, this agreement is a fundamental goal to achieve the goal of reducing the Union's greenhouse gas emissions by 30% and at most 50% compared to the level of greenhouse gases in 1990. The difference between the European Agreement for 2030 to the European Green Minimum and the previous environmental policies of this union lies in its provisions and how it is implemented. These programs are divided into three strategic stages, including the first stage of determining strategies and estimating the road map, the second stage of specialized measures and the adoption of specific policies, and the third stage of reviewing the process of adopting new strategies and long-term plans. However, understanding the specific provisions and programs of the Green Deal requires examining the texts of laws, documents, and declarations of the Parliament, the Council of the Court, and the European Bank. Although the Council and the European Commission initially define the way by creating a strategic map and then monitor the performance of others with a supervisory view; But it is the duty of each body in the European Union to deal with how to implement the strategic plan in practice.

5. Conclusion and Suggestions

The results showed that this agreement includes preliminary review of all laws before approval, as well as the introduction and approval of new laws on water economy, bio-friendly industrial issues, sustainable technology and biodiversity. By examining the goals of this agreement, we can conclude that the goal of the clay regional block is the main goal of this agreement from the perspective of climate. The executive mechanism of the Green Deal was of special importance for the achievement of goals, as well as a test of their realism, according to the authors. The results show the executive and regulatory mechanism of the Green Agreement in the form of taxes Diversification of energy sources, new ways of monitoring companies, continuous budget allocation by the European Bank, judicial follow-up by the European Police and the European Court, legislative support and active participation of representatives in the Commission Council and the European Parliament have been imposed on Crane. Also, paying attention to the members' environmental performance index and its promotion and progress has been one of the important issues of the European Council meetings in recent years. The implementation scope of this agreement can be divided into seven provisions, including clean energy, sustainable industry, sustainable agriculture construction and renovation, pollution purification, sustainable transportation and protection of environmental diversity categorized.

پرو، شہسکاه علوم انسانی و مطالعات فرہنگی
پرتال جامع علوم انسانی

سیاست جهانی

شاپا چاپی: ۲۳۸۳-۰۱۳۳

شاپا الکترونیکی: ۲۵۳۸-۴۸۹۹

Homepage: <https://interpolitics.guilan.ac.ir/>

واکاوی سیاستگذاری نوین زیست محیطی منطقه ای اتحادیه اروپا در قبال تغییر اقلیم: پیمان سبز اروپایی

سید امین حبیبی دانشجوی دکتری روابط بین الملل، دانشکده حقوق، الهیات و علوم سیاسی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران. رایانامه: se.aminhabibi@gmail.com

دیدخت صادقی حقیقی^۱ نویسنده مسئول، استادیار گروه روابط بین الملل، دانشکده علوم سیاسی، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران. رایانامه: dasadeghi@yahoo.com

چکیده	درباره مقاله
پیمان سبز اروپایی جدیدترین سیاست‌گذاری زیست‌محیطی اتحادیه اروپا می‌باشد که از جهت ماهیت، گستره، دقت و آینده‌نگری با سیاست‌گذاری‌های زیست‌محیطی پیشین متفاوت و متمایز است. این تحقیق در صدد است ابتدا به تبیین منطقه‌گرایی زیست محیطی و مزیت‌های سیاست‌گذاری زیست محیطی منطقه‌ای پرداخته و سپس چیستی و ماهیت پیمان سبز را مورد بررسی قرار دهد. همچنین با بررسی پیشینه سیاست‌گذاری زیست محیطی در اروپا، چرایی و ضرورت اتخاذ پیمان سبز را تبیین کرده و در نهایت تمایزهای این پیمان و آینده پیش‌روی آن را واکاوی نماید. در این تحقیق از روش تحلیلی-تبیینی و منابع اولیه و ثانویه برای پاسخ به سوال‌های: پیمان سبز اروپایی چیست و چه تمایزی با دیگر سیاست‌گذاری‌های زیست محیطی دارد؟ و سیاست‌گذاری‌های زیست‌محیطی منطقه‌ای و منطقه‌گرایی زیست محیطی از چه اهمیتی برخوردارند؟ و آینده اتحادیه اروپا در قبال تغییرات اقلیمی و سیاست‌گذاری‌های زیست محیطی منطقه‌ای چگونه خواهد بود؟ استفاده شده است.	نوع مقاله: مقاله پژوهشی کلیدواژه‌ها: پیمان سبز اروپایی، سیاست‌گذاری زیست محیطی، اتحادیه اروپا تاریخچه مقاله تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۱۲/۹ تاریخ بازنگری: ۱۴۰۳/۳/۲۶ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۳/۲۸ تاریخ انتشار: ۱۴۰۳/۳/۳۱

استناد به این مقاله: حبیبی، سید امین، & صادقی حقیقی، دیدخت. (۱۴۰۳). واکاوی سیاست‌گذاری نوین زیست محیطی منطقه ای اتحادیه اروپا در قبال تغییر اقلیم: پیمان سبز اروپایی. *سیاست جهانی*, ۱۳(۱), ۱۶۹-۱۹۷. doi: 10.22124/wp.2024.23913.3153

© نویسنده(گان)

ناشر: دانشگاه گیلان

کره زمین تنها مکان شناخته شده در پهنه گیتی بوده که در آن حیات یافت شده است؛ این یگانگی اهمیت حیات و محیط زیست آن را روشن می‌نماید. در طول پنجاه دهه گذشته مشخص شده است که محیط زیست کره زمین، بسیار شکننده بوده و تاب‌آوری آن نسبت به فرسایش‌ها محدود است. تغییر اقلیم^۱ و گرمایش جهانی^۲ معضلات عمده‌ی امنیت انسانی، اقتصادی و سیاسی را در دهه‌های گذشته ناشی شده‌اند، به طوری که از تغییرات اقلیمی به‌عنوان تهدید اساسی برای حیاتی بشری و بحران اصلی پیش‌روی جامعه جهانی نام می‌برند. مجموعه فعالیت‌ها، کنش‌ها و تصمیم‌سازی‌های سیاسی، حقوقی و اقتصادی جامعه جهانی در جهت حفظ و احیا محیط زیست، سیاست‌گذاری‌های زیست محیطی^۳ نام دارد. سیاست-گذاری‌های زیست محیطی مجموعه اقدامات موثر و کارآمدی هستند که توانسته‌اند تا حد مطلوبی به کنترل و پیشگیری از بحران‌های زیست محیطی بپردازند، که از جمله آن می‌توان به کنوانسیون ریو، معاهده استکهلم و یا توافق پاریس اشاره نمود. مجموعه‌ی بیست و هفت گانه‌ی کنفرانس طرفین^۴، که زیر مجموعه پتل بین‌الدولی تغییر اقلیم و در قالب کنفرانس سازمان ملل متحد برای تغییر اقلیم^۵ است نیز، از جمله گسترده‌ترین سیاست‌گذاری‌های زیست محیطی جهانی هستند. سیاست‌گذاری‌های زیست محیطی به دلیل همکاری، همگرایی و خواست طرفین در حل و فصل بحران‌های زیست محیطی، نمونه-هایی متمایز برای بررسی و مذاقه محققان روابط بین‌الملل هستند. از طرفی، حرکت‌های سیاسی-حقوقی در جهت حفظ و حراست از محیط زیست، برخلاف دیگر حرکت‌های سیاسی-حقوقی که معمولاً با خود تفوق سیاسی، نظامی و یا منافع اقتصادی را همراه دارند، عمدتاً دارای هزینه کردهای هنگفت سیاسی-اقتصادی و همچنین قبول کاهش در سطح رشد و توسعه برای اعضا و طرفین، حداقل در میان مدت، هستند، که به تمایز آنها می‌افزاید. همچنین سیاست‌گذاری‌های زیست محیطی منطقه‌ای نیز که مجموعه فعالیت‌ها، کنش‌ها و تصمیم‌سازی‌های سیاسی، حقوقی و اقتصادی بازیگران منطقه‌ای و با اهداف منطقه‌ای و پیرامونی می‌باشند، در کنار کارآمدی و تأثیر، از ارزش مطالعاتی بالایی به جهت شناسایی روش‌ها و نوآوری‌های حفاظتی و احیای محیط زیستی منطقه‌ای، برخوردارند. در طول پنجاه دهه‌ی گذشته، اتحادیه اروپا نیز به‌دلیل معضلات و مخاطرات زیست محیطی ناشی از تغییر اقلیم در قاره اروپا،

¹ Climate Change

² Global Warming

³ Environmental Policy Making

⁴ COP

⁵ UNFCCC

پرو، شہسکاه علوم انسانی و مطالعات فرہنگی
پرتال جامع علوم انسانی

همچنین آینده صلح و امنیت اتحادیه اروپا را در گرو امنیت زیست محیطی و در بستر سیاست گذاری های زیست محیطی منطقه ای قلمداد می نمایند. نتایج این تحقیق نشان می دهد، این پیمان از جهت نبوغ در روش های فنی، اتخاذ سیاست های مالی-اقتصادی و همچنین همگرایی و همکاری های جمعی، می تواند نمونه ای بدیع برای اتخاذ روش ها و سیاست های مشابه در جهت احیا محیط زیست و ارتقا امنیت زیست محیطی در دیگر مناطق نیز باشد، از این حیث هدف اصلی تحقیق بررسی، واکاوی و تبیین این سیاست گذاری زیست محیطی نوین، تحت عنوان پیمان سبز اروپایی می باشد.

۱. منطقه گرایی زیست محیطی و سیاست گذاری زیست محیطی منطقه ای در قبال تغییرات اقلیمی

در دهه های گذشته مفهوم منطقه و منطقه گرایی و یا آنچه که به نو منطقه گرایی معروف گردیده است یکی از موضوعات بسیار مهم در حوزه های تخصصی علوم اجتماعی از جمله مطالعات اروپا، سیاست مقایسه-ای، اقتصاد سیاسی بین الملل، روابط بین الملل و مطالعات منطقه ای بوده است. یکی از مجادلات مهمی که پیرامون منطقه گرایی جدید رخ داده است، جدال درباره نقش سیاسی متحول مناطق در نظم نوین جهانی و بحران های پیش روی بشر است که در واقع پیدایش منطقه گرایی جدید و افزایش سازمان ها و پروژه های منطقه ای ادعایی را برجسته کرده است که مناطق در حال تبدیل شدن به کانون مهم سیاست جهان هستند و حتی در این زمینه برخی از محققان از جمله پتر کاترنشتاین و دنیل داسیلوا فراتر رفته و تصویر "جهان مناطق" را پیشنهاد کردند. (Dasilva, 2022:61). هر چند ابعاد مختلفی از منطقه گرایی جدید ترسیم شده است اما پنج نوع منطقه گرایی اقتصادی، فرهنگی-ارزشی، سیاسی، امنیتی و زیست محیطی را به عنوان مهم ترین ابعاد منطقه گرایی می توان برشمرد.

منطقه گرایی زیست محیطی همان طور که از نامش پیداست، هم گرایی و اشتراکات نسبت به اهمیت محیط زیست در منطقه ای خاص، است که از نو منطقه گرایی و توجه به هویت و انگاره های مشترک و بر پایه های سازه انگارانه نومنطقه گرایی، شکل گرفته است. منطقه گرایی زیست محیطی، به لحاظ جغرافیایی، با منطقه گرایی و همچنین از جنبه ی تعلق ارزش های مشترک (تغییر اقلیم عامل تهدید ارزش مشترک) با نو منطقه گرایی قرابت نزدیک دارد. در واقع محیط زیست به عنوان بستر تمدنی بشر، به هویت ها و فرهنگ مشترک همسایگان، شکل داده و فضایی را از پیش خلق می نماید که فراتر از پیوندهای اقتصادی و سیاسی و پیمان ها و معاهدات مرتبط با آنها، است. (Balsiger, 2016:64) وجود این فضا، پیش شرط های منطقه و نو منطقه گرایی، مانند همکاری و هم گرایی در شناخت تهدید، اتخاذ استراتژی مناسب در مقابل تهدید، درک مشترک از تهدیدات و مواجهه با تهدید به طور مشترک را، رقم می زند. در

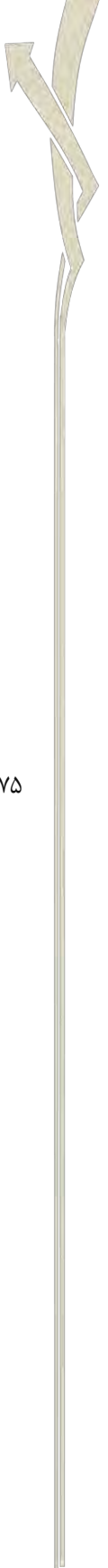

پرو، شہسکاه علوم انسانی و مطالعات فرہنگی
پرتمال جامع علوم انسانی

سیاسی دارای لایه‌های متنوع و واحدهای گوناگون، صلاحیت و اقتدار لازم را برای کنش و واکنش در سطح جهانی دارد. افزایش احزاب سبز و جنبش‌های زیست محیطی در سطوح ملی به همراه افزایش توجهات دولت‌ها به موضوع محیط زیست در قوانین اساسی، مقررات ملی و رویه‌های قضایی، باعث گردیده تا موضوع محیط زیست در مناسبات منطقه‌ای نیز وارد شده و جایی برای خود باز نماید. در واقع منطقه‌گرایی‌های زیست محیطی، مانند برنامه اقدام برای محیط زیست و یا پیمان سبز در اتحادیه اروپا، منجر به ایجاد یک اجتماع سیاسی سبز گردیده است. یکی دیگر از عوامل تحول در نو منطقه‌گرایی، تلقی مناطق به‌عنوان کانون "هویت" در سیاست جهان است. به روی عرصه آمدن عناصر هویتی در سیاست جهانی می‌تواند منجر به تحول در نوع و نحوه شکل‌دهی منافع، مفاهیم و عناصر امنیتی شده و تأثیرات شگرفی ایجاد نماید. در دیدگاه منطقه‌گرایی جدید این نوع منطقه‌گرایی، محوری برای "دیپلماسی هویتی" نیز می‌باشد که باعث می‌گردد تا بازیگران جهت نیل به اهداف بر گرفته از هویت خود گام برداشته، همچنین موج‌ها و کنش و واکنش‌های نوینی را به‌عنوان کارگزاران نوین در سطح ساختار ایجاد نمایند. (Barbieri, 2019:33).

این افزایش سطح توجه به مسائل هویتی، باعث منطقه‌گرایی زیست محیطی به مثابه یک امر هویتی نیز شده است. در واقع امنیت زیست محیطی به دلیل پیوند با آینده تمدن و حیات بشری، محیط زیست را به یک مسئله هویتی بدل کرده و سیاست‌گذاری‌ها و کنش‌ها در جهت حفظ و حراست از محیط زیست را در قالب منطقه‌گرایی زیست محیطی در مناطق افزایش داده است. با گسترش نو منطقه‌گرایی، مناطق به‌عنوان یک مقوله در نظام‌های آگاهی و شناخت دانشوران، سیاست‌گذاران یا کارگزاران جهانی به‌عنوان بازیگران اساسی در شکل‌دهی به سیاست جهان پیدا کرده اند. (Grabowski, 2020:76) بدین ترتیب منطقه‌گرایی به ابزاری ظریف ولی قدرتمند برای تحلیل و سیاست‌گذاری در عرصه مدیریت سیاست جهان تبدیل شده است. افزایش توجهات به مسائل امنیت زیست محیطی در میان نخبگان، مجامع علمی و تصمیم‌سازان در سطوح ملی و منطقه‌ای منجر به علاقه و تمایل به بازیگری و کنش در مسائل زیست محیطی در سطوح ملی، منطقه‌ای و جهانی گشته است که نمود آن منطقه‌گرایی زیست محیطی می‌باشد. برخی از متفکران نیز برای تشریح مناطق مفهوم مناطق "فیزیکی و کارکردی" را به کار برده‌اند. در این راستا مناطق فیزیکی^۱ را به فضاها و مکان‌های اقتصادی، نظامی و سرزمینی که ابتدا توسط دولت‌ها

^۱ Physical Region

پرو، شہسکاه علوم انسانی و مطالعات فرہنگی
پرتمال جامع علوم انسانی

گردد (Gunn, 2016:68) مانند کنوانسیون تهران^۱ جهت حفظ و احیا محیط زیست دریای خزر در آسیا با شرکت کشورهای ساحلی و یا معاهده راین^۲ و کمیسیون دانوب^۳ در جهت حفظ رودخانه راین و دانوب در اروپا. پیمان سبز اروپایی نیز یک پیمان سیاسی-حقوقی متشکل و نظامند است که به حفظ، حراست و احیا محیط زیست اتحادیه و قاره اروپا کمک کرده و با شرکت اعضای اتحادیه اروپایی در قالب شورا، کمیسیون و پارلمان اروپایی اجرایی گشته است.

۲. پیشنهاد سیاست گذاری زیست محیطی و موضوع محیط زیست در اروپا

پیشینه موضوع محیط‌زیست در اروپا نیز، بسیار در فهم ماهیت اتخاذ پیمان سبز اروپایی و چرایی ایستادن اتحادیه اروپا در این جایگاه، دارای اهمیت بوده و کمک کننده است. توجه به مسائل زیست‌محیطی به‌عنوان عامل دگرگون‌ساز جوامع انسانی از منظر امنیت و منابع طبیعی، از پیش مورد توجه اروپاییان بوده است. پرداخت به مسئله محیط‌زیست به مثابه عنصری مرتبط، پر اهمیت و در تعامل با جوامع انسانی و تمدن شهری، در قرن نوزدهم میلادی در بین جوامع نخبه و فضای سیاسی اروپایی وجود داشته و می‌توان از نویسندگانی همچون کارپنتر^۴ و راسکین^۵ نام برد (Newman, 2015:224) که با توجه به انقلاب‌های اول و دوم صنعتی^۶ و جنگ‌های امپراطوری‌ها مانند پروس و فرانسه در اروپا، و تخریب بی‌حد و حصر محیط‌زیست در پی آنها، از آینده بدون محیط‌زیست صحبت به میان آورده‌اند. اما قرن بیستم با فعالیت‌ها و کنش‌های زیست‌محیطی گسترده‌تری در اروپا همراه بود. سیاسی‌تر شدن اکولوژی و شکل‌گیری جنبش‌های زیست‌محیطی و سبز، و همچنین توافقات، معاهدات و پیمان‌های زیست‌محیطی محلی، منطقه‌ای، دوجانبه و چند جانبه، از این دست مسائل هستند. مانند جنبش کارسون^۷ تحت کتاب "بهار خاموش"^۸ (NRDC, 2015) و یا انبوه معاهدات و کنوانسیون‌هایی مانند راین^۹، محیط‌زیست اروپایی^{۱۰}، بن^{۱۱}، استکهلم^{۱۲}، ریو^{۱۳} و ... و تحولات ناشی از افزایش کنش‌های سیاسی زیست‌محیطی که

¹ Tehran Convention 2003

² Rhine Convention

³ RCPDR: Regional Commission for the Protection of the Danube River

⁴ Edward Carpenter

⁵ John Ruskin

⁶ First & Second Industrial Revolution

⁷ Rachel Carson

⁸ Silent Spring

⁹ Rhine Treaty

¹⁰ EU Climate Treaty

¹¹ Bonn Treaty

¹² Stockholm Convention

¹³ Rio Convention

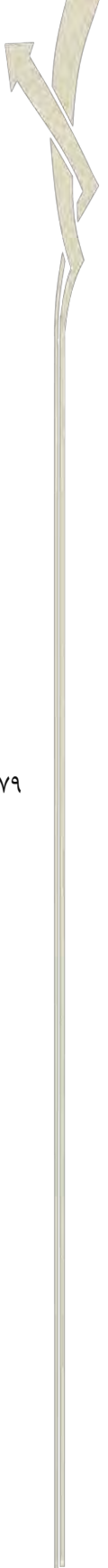
پرو، شہسکاه علوم انسانی و مطالعات فرہنگی
پرتمال جامع علوم انسانی

سبز بوده و همچنین سنگ محک مناسبی برای چگونگی آینده پیمان سبز اروپایی، می‌باشد، زیرا که پژوهش‌ها و آمارها نشان می‌دهند، عمده اهداف برنامه اقدام محیط زیست اتحادیه اروپا، به ثمر نشسته و استراتژی‌های آن به خوبی اجرایی گردیده‌اند. (Integra Consulting, 2021: 97-102) از این رو می‌توانند تجربه مناسبی برای اعضای اتحادیه، در نیل به اهداف پیمان سبز اروپایی نیز باشند.

۳. دلایل پیدایش و ضرورت اتخاذ سیاست گذاری‌های زیست محیطی منطقه‌ای در اتحادیه اروپا

شکل‌گیری سیاست گذاری‌های زیست محیطی در اروپا بر اساس درک متناسب از مسائل زیست‌محیطی مانند تغییرات اقلیمی، از دست دادن تنوع زیستی، تخریب لایه ازن، آلودگی شدید آب‌ها، استرس‌های شهری پیوسته بر محیط زیست، تولید انبوه زباله و مواردی از این دست بوده و دارای پیشینه بیش از ۵۰ سال است. (Orlando, 2013) مجموعه خسارت‌های هنگفت مالی سالیانه، همچنین چشم‌انداز پیش‌رو در گسترش خسارات، (Dellink & Lanzi, 2015) بحران‌های امنیتی و درگیری بیشتر با آنها، اصلی‌ترین زمینه برای اقدام به یک ساز و کار عملیاتی، و حل و فصل و پیش‌گیری از این قبیل بحران‌ها، ایجاد کرده است. به علاوه، عوامل متعددی از جمله موقعیت ژئوپلیتیک امنیت زیستی، موقعیت ژئواکونومیک، موقعیت هیدروپلیتیک و در واقع موقعیت جغرافیای طبیعی این اتحادیه در گره، این منطقه را از آسیب‌پذیرترین نقاط، نسبت به تغییرات اقلیمی و گرمایش جهانی، می‌نماید؛ (Baranyai, 2020: 169-172) کم-یابی منابع سوخت فسیلی، حجم مصرف سوخت‌های فسیلی و وابستگی به آنها (Acevedo & Lorca, 2021: 189) نوع گسترش و محدودیت در حوزه‌های آبریز، حضور در مدار میانه نیم کره شمالی (پر ریسک‌ترین منطقه جهان در قبال تغییرات اقلیمی) (Baranyai, 2020: 71-78)، تنش‌های زیستی، مانند آتش سوزی‌های گسترده، رخنمون پدیده‌های حدی جوی (Zambrano, 2018: 1-8) از جمله گرمایش و سرمایش‌های بی‌سابقه نسبت به دیگر مناطق جهان، از جمله این عوامل، هستند. همچنین عوامل درونی سیاسی، مانند خواست افکار عمومی و فعالیت رسانه‌ها و گروه‌های ذی‌نفوذ و احزاب سبز (McBride, 2022) نیز، به عامل سیاسی بدل گشته‌اند، که می‌توان به نمونه آخر آن، مجموعه تظاهرات‌ها و تحصن‌های گسترده و طولانی در اغلب پایتخت‌های اروپایی با نام "شروش علیه انقراض یا جلوگیری از انقراض"^۱ (Gunningham, 2019: 97) به‌عنوان دیگر عوامل تأثیر گذار، اشاره کرد. تمامی زمینه‌های فوق‌الذکر به صورت مستقیم و انبوه تحولات تاریخی و توجهات به موضوع محیط‌زیست در قاره اروپا

¹ Extinction Rebellion

پرو، شہسکاه علوم انسانی و مطالعات فرہنگی
پرتال جامع علوم انسانی

هدف کاهش میزان انتشار گازهای گلخانه‌ای اتحادیه اروپا برای سال ۲۰۳۰ به حداقل ۳۰٪ و حداکثر ۵۰٪ در مقایسه با سطح گازهای گلخانه‌ای در ۱۹۹۰ میلادی، است. (EU Commission COM (2018) 773, 2018) این پیمان شامل بررسی پیشینی همه قوانین قبل از تصویب، از منظر زیست محیطی و بابت رعایت مسائل زیست محیطی و همچنین معرفی و تصویب قوانین جدید در مورد اقتصاد آبی^۱، مسائل صنعتی زیست دوست^۲، تکنولوژی پایدار و تنوع زیستی می‌باشد (EU Commission COM (2019) 640 final, 2019) و در نهایت با یک هدف غایی به دنبال اصلاح قوانین موجود نیز است. رئیس کمیسیون اروپا، اورسولا فون درلاین^۳، اظهار داشت که پیمان سبز اروپا "مانند گام نهادن انسان بر کره ماه" خواهد بود، زیرا این طرح اروپا را به اولین قاره پیشرو از منظر احیا اقلیمی و پایداری آب و هوایی تبدیل خواهد کرد. (The Parliament magazine, 2019) فون درلاین، برای نیل این هدف، فرانس تیمرمانس^۴ را به‌عنوان معاون ویژه اجرایی در کمیسیون اروپا برای تحقق پیمان سبز، منصوب کرده است. (European Commission, 2022) در ۱۳ دسامبر ۲۰۱۹، شورای اروپا با خواست کمیسیون اروپا پیمان سبز اروپایی را تصویب کرد که تنها با یک رای مخالف لهستان همراه بود. و نهایتاً در ۱۵ ژانویه ۲۰۲۰، پارلمان اروپا نیز آن را تصویب کرد. اتحادیه اروپا قصد دارد در هدفی بیست ساله به مفهوم کربن صفر^۵ دست یابد و این اتحادیه بتواند تا سال ۲۰۵۰ به اولین "بلوک منطقه‌ای خنثی از منظر آب و هوا" در جهان تبدیل شود. (UNIDO, 2020:5) این هدف شامل استراتژی‌های مختلفی از جمله در ساخت و ساز و زیرساخت، حفاظت تنوع زیستی جانوری و گیاهی، کنترل انرژی و گسترش انرژی‌های پاک، حمل و نقل پایدار، تولیدات صنعتی زیست دوست و امنیت غذایی می‌شود. (UNIDO, 2020:6-14) این طرح شامل تعرفه‌ها و جریمه‌های احتمالی برای تولید کربن برای کشورهای است که آلودگی گازهای گلخانه‌ای خود را به نرخ پیشنهادی محدود نمی‌کنند. مکانیسم کاربردی برای دستیابی به این هدف، مکانیسم تنظیم مرز کربن^۶ است. (UNIDO, 2020:5) این مکانیسم با تعیین مرز تولید کربن به طور سالانه، حد نهایی تولید کربن هر عضو را مشخص، و پایش کرده، و در صورت نزدیکی به این مرز، با اخطار و همکاری‌های دیگر اعضا برای کاهش حجم تولید کربن، به آن کشور کمک و جرایمی نیز برای

¹ Blue Economy

² Bio-Friendly Industry

³ Ursula Gertrud von der Leyen

⁴ Frans Timmermans

⁵ Zero Carbon

⁶ Carbon Border Line Mechanism

پرو، شہسکاه علوم انسانی و مطالعات فرہنگی
پرتمال جامع علوم انسانی

از این رو که هر ارگان وظیفه محوله خود را در رابطه با آن ایجاد و اجرا می نماید. گرچه شورا و کمیسیون اروپایی در ابتدا با ایجاد نقشه استراتژیک، راه را مشخص و در ادامه با نگاه نظارتی به نحوه عملکرد سایرین نظارت می نمایند؛ اما این وظیفه هر ارگان در اتحادیه اروپا است که به چگونگی اجرای نقشه استراتژیک در عمل پردازد. می توان بخش هایی را به عنوان عامل های تمایز و کارآمدی پیمان سبز اروپایی مورد بررسی قرار داد اما از منظر نویسندگان موارد زیر، قابلیت بررسی بیشتر، همچنین اهمیت بالاتری دارند، این موارد را می توان در هفت حوزه کلان دسته بندی نمود: الف) انرژی های پاک^۱: خشتی بودن اقلیمی یا سیاست کربن صفر تا سال ۲۰۵۰ هدف اصلی پیمان سبز اروپایی است. هدف اولیه در این بخش، دستیابی به " کاهش انتشار خالص گازهای گلخانه ای تا سال ۲۰۵۰" و کربن زدایی از سیستم اقتصادی اروپا می باشد. با بررسی و تنظیم بخشنامه های جدید انرژی، زمینه های ضعف آشکار شده و بسیاری از مقررات موجود نیز بررسی و بازنگری می شوند.

در سال ۲۰۲۳، کشورهای عضو باید برنامه های آب و هوایی و انرژی ملی خود را برای پایبندی به اهداف اقلیمی اتحادیه اروپا برای سال ۲۰۳۰ به روز رسانی کنند. اصول اصلی عبارتند از: "اولویت بندی بهره وری انرژی"، "توسعه بخش برق مبتنی بر منابع تجدیدپذیر"، "تأمین انرژی ارزان قیمت و پاک" و داشتن "بازار دیجیتالی انرژی اتحادیه اروپا" که کاملاً یکپارچه و بهم پیوسته است. در سال ۲۰۲۰، کمیسیون اروپا از استراتژی خود برای آینده ی انرژی سبز و تمیز تر رونمایی کرد. استراتژی اتحادیه اروپا برای یکپارچه سازی سیستم انرژی به عنوان چارچوبی برای انتقال انرژی عمل می کند، که شامل اقدامات برای دستیابی به یک سیستم اقتصادی دوار^۲ و اقدامات برای تأمین الکتریسیته پاک بیشتر و همچنین تولید سوخت های پاک (از جمله هیدروژن) است. "اتحاد هیدروژن پاک اروپا" نیز راه اندازی شده است، زیرا هیدروژن نقش ویژه ای در این تغییر بنیادین دارد. (, EU Commission COM (2019) 640 final (2019: 6) ب) صنعت پایدار^۳: یکی دیگر از حوزه های هدف برای دستیابی به اهداف اقلیمی اتحادیه اروپا، معرفی سیاست صنعتی اقتصاد مدور یا دوار^۴ است. در مارس ۲۰۲۰، اتحادیه اروپا استراتژی صنعتی خود را با هدف "توانمندسازی شهروندان، احیای مناطق سبز و داشتن بهترین فن آوری های زیست دوست" اعلام کرد، همچون ایجاد بازار کالاهای دوستدار محیط زیست. این امر بیشتر مستلزم "کربن

¹ Clean Energies

² Circular Economy

³ Sustainable Industries

⁴ Circular Economy

پرو، شہسکاه علوم انسانی و مطالعات فرہنگی
پرتال جامع علوم انسانی

سایت برنامه از مزرعه به چنگال، فرانس تیمرمانس، معاون اجرایی کمیسیون اروپا، ذکر کرده است که: "بحران ویروس کرونا نشان داده است که همه ما چقدر آسیب پذیر هستیم و بازگرداندن تعادل بین فعالیت‌های انسانی و محیط زیست چقدر مهم است". این برنامه شامل اهداف زیر است: تولید ۲۵٪ از کشاورزی اتحادیه اروپا تا سال ۲۰۳۰ به صورت ارگانیک انجام گیرد، تا سال ۲۰۳۰ ۵۰٪ استفاده از سموم دفع آفات کمتر شود، تا سال ۲۰۳۰ میزان مصرف کودها به میزان ۲۰٪ کاهش یابد، حداقل تا ۵۰٪ از هدر رفت محصولات غذایی جلوگیری شود، تا سال ۲۰۳۰ مصرف مواد ضد میکروبی در کشاورزی و پرورش آبزیان به ۵۰٪ کاهش یابد، برحسب‌گذاری و متمایز کردن مواد غذایی پایدار، انجام گیرد، و در نهایت اختصاص بودجه برای تحقیق و توسعه مربوط به همین موضوع به میزان ده میلیون یورو توسط بانک مرکزی اروپا تأمین گردد. (-11: 2019, EU Commission COM (2019) 640 final

(12)

ه) از بین بردن آلودگی‌ها: "برنامه اقدام به آلودگی صفر" که در کمیسیون اروپا در سال ۲۰۲۱ تصویب شد، قصد دارد با کاهش آلودگی "توسط همه منابع آلوده کننده"، به پاکسازی هوا، آب و خاک تا سال ۲۰۵۰ دست یابد. استانداردهای کیفیتی محیط زیستی توسط مسائل قانونی و مالیاتی کاملاً رعایت شود و کلیه فعالیت‌های صنعتی در محیط‌های عاری از سم و با آلودگی کاهش یافته محیط انجام گیرد. همچنین به سیاست‌های مدیریت آب در صنایع کشاورزی و محیط‌های شهری بیشتر توجه شده تا متناسب با سیاست "بدون آسیب" باشند. منابع مضر مانند ریز پلاستیک‌ها^۲ و مواد شیمیایی مانند پسماندهای صنعتی داروسازی که محیط زیست را تهدید می‌کنند، به شدت کنترل شوند. (EU 14: 2019, Commission COM (2019) 640 final) و حمل و نقل پایدار^۳: کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای در حمل و نقل، یکی دیگر از اهداف مورد نظر در پیمان سبز اروپایی است. حمل و نقل هوشمند قصد دارد با تعیین استانداردهای آلاینده‌ها برای وسایل نقلیه با موتور احتراقی، اجرا شود. سیستم‌ها و برنامه‌های مدیریت ترافیک هوشمند قصد دارند به‌عنوان یک راه حل توسعه‌ای پایدار عمل نمایند. روش‌های تحویل کالا با توجه به تکنولوژی‌های جدید و مسیرهای ترجیحی، از طریق زمین، آب و هوا تغییر پیدا می‌کنند و بهبود می‌یابند. تغییرات عمده‌ای در حمل و نقل عمومی با هدف کاهش

¹ Eliminating Pollutions

² Micro Plastic

³ Sustainable Mobility

پرو، شہسکاه علوم انسانی و مطالعات فرہنگی
پرتمال جامع علوم انسانی

زیست‌محیطی و از منتشرکنندگان اصلی گازهای گلخانه‌ای قاره، حمایت از شرکت‌های اروپایی سازگار با محیط‌زیست را به سرعت آغاز کرد. به این منظور، طبق گفته‌ی اورزولا فن‌درلاین، رئیس کمیسیون-اروپا، قوانین مالیاتی جدید مصوب سال ۲۰۲۱، مطابق با قوانین سازمان تجارت جهانی در این قاره، سازمان گرفته‌اند. (IEEP, 2021: 23) دوم، در کنار قوانین مالیاتی جدید، انجام اصلاحات در نظام فعلی وضع مالیات بر فعالیت‌های تجاری آلاینده در سطح اتحادیه اروپا صورت گرفت که عمدتاً بر فعالیت‌های بخش دریایی، حمل و نقل هوایی و ساخت و ساز، نظارت می‌کند. در همین راستا کمیسیون اتحادیه‌اروپا کمک‌های مالی، مدیریتی و نظارتی به بازسازی فعالیت‌های بخش کشاورزی و کمک به کشاورزان برای تولید محصولاتی از مسیرهایی پایدارتر پرداخت. (IEEP, 2021: 28) در نهایت به این ترتیب، کمیسیون اروپا بودجه‌ای به میزان ۱۰۰ میلیارد یورو برای کمک به جایگزینی انرژی‌های تجدیدپذیر با سوخت‌های فسیلی پیش‌بینی کرده، (EU Commission COM (2020) 21 final, 2020) که از سال ۲۰۱۹ محقق شده‌اند. گرچه باید اشاره کرد، تعیین عدد و تامین این بودجه همواره چالشی سخت و با بحث و نظرات متعدد کشورهای اروپایی به خصوص با وضعیت بحران کرونا و بحران‌های اقتصادی، همراه بوده است. بر اساس گزارش سال ۲۰۲۱ انستیتوی سیاست‌های زیست محیطی برای اروپا^۱، که تعهدات اقلیمی منطبق بر سیزدهمین آرمان توسعه پایدار سازمان ملل متحد^۲ (یعنی اقدام فوری برای مبارزه با تغییرات اقلیمی) را پایش می‌کند، دو کشور دانمارک با تأثیرگذارترین عملکرد و لهستان با کم‌ترین برآیند در اروپا، شناسایی شده‌اند.

در کنار دو اقدام فوری فوق‌الذکر، وظایف متعدد نظارتی و مدیریتی از جمله پایش، سنجش، ایجاد محدودیت، پشتیبانی تشویقی سیاسی و مالی، ایجاد ساز و کار و ساختار متناسب نو به نو در روند پیمان سبز، بر عهده کمیسیون اروپا می‌باشد. پارلمان اروپا نیز به‌عنوان نهاد تقنینی اروپایی، وظیفه تصویب قوانین مرتبط با موضوع محیط‌زیست و پیمان سبز اروپایی، اصلاح قوانین حاضر مرتبط با احیا محیط‌زیست و پشتیبانی حقوقی از اجرای بهینه پیمان سبز اروپایی را بر عهده داشته و از زمان تصویب این پیمان در شورای اروپایی با تصویب قوانینی از جمله حمل و نقل پاک، زیرساخت کربن‌صفر، صنعت ساختمان سبز و ... به این امر پرداخته است. شورای اروپایی نیز با اتخاذ تدابیر استراتژیک و ایجاد نقشه راه میان‌مدت و بلندمدت به‌عنوان مجمعی با حضور نمایندگان هر عضو اروپایی، به نیل اهداف پیمان سبز

¹ IEEP

² 13th CSD

پرو، شہسکاه علوم انسانی و مطالعات فرہنگی
پرتال جامع علوم انسانی

توجه به تفاوت‌های عمده و نوآوری‌های این پیمان، می‌توان انتظار داشت این حرکت، اهداف بیشتر و گسترده‌تری را در زمینه محیط‌زیست، محقق کند و در نتیجه، اقدامی موثرتر و عمیق‌تر به جای گذارد. و همچنین در صورت کارآمدی و تحقق نسبی، موجودیت ساختاری و نهادی این پیمان، باعث می‌گردد تا به‌عنوان الگو و نمونه‌ای برای سایر کشورهای جهان، در ایجاد سیاست‌گذاری‌های زیست‌محیطی منطقه-ای، عمل نماید. تحقق حداکثری برنامه‌ها و استراتژی‌های مشترک زیست‌محیطی اتحادیه اروپا در زمینه احیا محیط زیست، با مشارکت اعضا، مانند "برنامه اقدام محیط زیست اتحادیه اروپا" می‌تواند انتظاراتی را برای به ثمر نشستن پیمان سبز اروپایی، ایجاد کند و احتمال تحقق اهداف را دو چندان گرداند. اما باید در نظر داشت به علت اهداف بلند پروازانه‌تر و اقدامات رادیکال‌تر در این پیمان، که احتمالاً به علت توفیقات گذشته حاصل شده، می‌تواند تحقق اهداف و اجرای استراتژی‌های این پیمان را سخت‌تر و با مشکل مواجه سازد. تحولات سیاسی و اقتصادی تأثیرگذار در دوره اتخاذ و پی‌ریزی این پیمان، مانند بحران‌های اقتصادی، بحران‌های انرژی، جنگ‌ها و پناهجویان، برگزیت^۱ و خروج بریتانیا از اتحادیه اروپا نیز، مشکلاتی دو چندان برای نیل اهداف پیمان سبز به وجود آورده‌اند. اما باید در نظر داشت از سال ۲۰۱۹ که این پیمان پایه‌ریزی و اجرایی گشته است، اقدامات موثر اجرایی، حقوقی و مالی متناسبی انجام شده، و اهداف کوتاه مدت دو و پنج ساله، یا محقق گردیده و یا در شرف تحقق هستند؛ مانند تخفیفات مالیاتی، کاهش تولید کربن، افزایش ضریب احیا محیط زیست، افزایش شاخص عملکرد محیط زیستی^۲ اعضا، بهینه‌تر شدن صنایع در قبال تخریب محیط زیست و ... (European Parliament europarl.europa.eu, 2022) با توجه به افزایش روزانه تأثیرات تغییرات اقلیمی، مانند شیوع موج گرما در اتحادیه اروپا در تابستان ۲۰۲۲ و همچنین دیگر نقاط جهان، می‌توان انتظار داشت تمایلات به اجرایی کردن پیمان سبز اروپایی با تمام سختی‌ها و موانع، بیشتر شده و اعضا را در اجرای آن، از قبل مصمم‌تر کند.

به نظر می‌رسد دو رخداد مهم اخیر جهانی، گذاره‌هایی انتقادی در به ثمر نشستن و یا نیل به اهداف پیمان سبز اروپایی باشند، که هر دو، بعد از پیمان سبز، رخ داده‌اند. اولی، مبحث عالم‌گیری ویروس کرونا و یا همان پندمی کوئید است؛ و دومی وقوع بحران اوکراین است؛ این بحران پیوسته، میان روسیه و غرب، که توسط شرق تحول‌خواه شروع گشت و با مواجهه غرب خواهان حفظ وضع موجود ادامه

^۱ BREXIT

^۲ EPI

پرو، شہسکاه علوم انسانی و مطالعات فرہنگی
پرتال جامع علوم انسانی

خود، به عامل استحکام و قوام بخش در تصمیمات زیست محیطی اتحادیه اروپا بدل گردید. ۲- بحران اوکراین نیز چالش‌هایی را برای پیمان سبز اروپایی در پی داشته است؛ مانند مسائل مالی و بودجه‌ای و همچنین چالش سیاسی مانند اولویت‌دهی به مسائل مضیق مانند امنیت نظامی و انسانی نسبت به مسائل موسع مانند موضوع محیط زیست. در کنار آن، اثرات مخرب جنگ بر محیط زیست در کشور اوکراین، به‌عنوان سرزمین وسیعی از اروپا، و مهم‌تر از آن، کمبود و گرانی انرژی نیز چالش اساسی برای پیمان سبز اروپایی است؛ زیرا اتحادیه را ملزم به سوزاندن سوخت‌هایی با تخریب زیست بالا، مانند ذغال سنگ کرده است. مسائل فوق در ابتدا تصویری از تخریب شدید محیط زیست و به حاشیه رفتن موضوع محیط زیست در اتحادیه را نمایان می‌سازد؛ اما باید توجه داشت مسائل زیست محیطی و راه‌کارهای اجرایی و پیشگیری از بحران‌های اکولوژیک، مسائلی زمینه‌مند و زمان‌بر هستند که وابسته به فعالیت مثبت، مُمند و گسترده می‌باشند. از این رو، توجه به این نکته حائز اهمیت است که، اروپا اولین بار نیست که با بحران انرژی از سمت روسیه به‌عنوان تامین‌کننده اصلی انرژی در اتحادیه، مواجه می‌شود (بحران‌های سال ۲۰۰۸ و ۲۰۱۳) (The Guardian, 2013) و ثانیاً در طول زمان اتحادیه توانسته است وابستگی انرژی خود را از ۴۸ درصد در دهه ۹۰ میلادی، به ۳۲ درصد در زمان بحران اوکراین کاهش دهد. (Flanagan, 2022) در واقع تنوع‌بخشی به منابع تامین انرژی هیدروکربنی در کنار کاهش وابستگی به انرژی‌های هیدروکربنی^۱ و جایگزینی آن با انرژی‌های تجدید پذیر پاک، توانسته است تا حد فراوانی اتحادیه را از آسیب پذیری زیست محیطی و امنیت انرژی نسبت به گذشته مصون دارد. (Van Halm, 2022) در ابتدا تحریم‌های روسیه و اروپا به طور متقابل به مباحث انرژی کشیده نشدند، اما کاهش صادرات انرژی از روسیه به بهانه تعمیرات خط لوله نورث استریم^۲، الزام پرداخت اروپا به روبل و افزایش قیمت انرژی در جهان، (The Guardian, 2022) باعث شد اتحادیه اروپا به تکنولوژی گران‌تر اما امن تر ال‌ان‌جی^۳ (گاز مایع قابل حمل) از آمریکا، قطر و ...، در مقابل خط لوله روسیه، تن دهد. (Demico, 2022) اتخاذ استراتژی که اروپا از قبل تر نیز آغاز کرده بود. از سوی دیگر، آمریکا با توجه به دسترسی به منابع غیرمتعارف، مانند نفت شل^۴ و گاز تایت^۵، در اقدامی حمایت‌کننده، اقدام به تامین ۱۵ میلیارد متر مکعب گاز مایع، برای زمستان اروپا کرده است، (Forbes, 2022) که تا حد فراوانی،

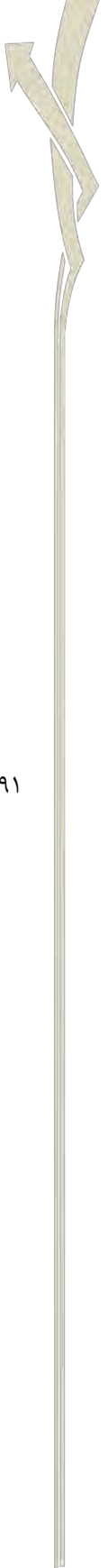
¹ Hydro Carbonic Energy

² North Stream Pipeline

³ LNG

⁴ Shale Oil

⁵ Tight Gas

پرو، شہسکاه علوم انسانی و مطالعات فرہنگی
پرتمال جامع علوم انسانی

نتیجه گیری

سیاست‌گذاری‌های زیست محیطی جهانی و منطقه‌ای (در سطوح نهادی، سیاسی و حقوقی) از جمله مهم‌ترین کنش‌ها و فعالیت‌های موثر در جهت حفظ و احیا محیط زیست و ارتقا امنیت زیست محیطی و جهانی می‌باشند. سیاست‌گذاری‌های زیست محیطی منطقه‌ای به دلیل مشارکت و همکاری فعالانه‌تر اعضا و همچنین اشتراکات آنها در مخاطرات و معضلات زیست محیطی منطقه‌ای، اغلب موثرتر و کارآمدتر از سیاست‌گذاری‌های زیست محیطی جهانی عمل نموده‌اند. وجود بحران تغییر اقلیم و تهدیدات امنیت زیست محیطی در قرن بیست و یکم، امنیت انسانی، اقتصادی و سیاسی کشورها از جمله اتحادیه اروپا را به طور ویژه مورد حمله و اثر قرار داده است. پیشینه تاریخی اولویت‌دهی و توجه به موضوع محیط زیست در اروپا، همچنین سرعت تأثیر مخاطرات زیست محیطی در قاره اروپا (براساس عوامل جغرافیایی)، که منجر به فشارهای اقتصادی، سیاسی و امنیتی گشته‌اند، موجب شده است، این اتحادیه در پنج دهه گذشته در امر سیاست‌گذاری‌های زیست محیطی منطقه‌ای و همچنین جهانی فعالانه عمل نماید. جدیدترین سیاست‌گذاری زیست محیطی منطقه‌ای اتحادیه اروپا در قالب "پیمان سبز اروپایی" تبلور یافته است. نتایج این تحقیق نشان می‌دهد اهداف، مفاد، ساز و کار اجرایی و نظارتی این پیمان، تمایزات این پیمان نسبت به دیگر سیاست‌گذاری‌های زیست محیطی در اتحادیه اروپا و جهان می‌باشد. پیمان سبز، مجموعه اقدامات سیاسی و حقوقی کمیسیون، شورا و پارلمان اروپایی است که، هدف احیا جدی محیط زیست و کاهش ملموس تولید گازهای گلخانه‌ای در اروپا را تا سال ۲۰۵۰ و با قابلیت تمدید زمانی، دنبال می‌نماید. نتایج نشان داد این پیمان شامل بررسی پیشینی همه قوانین قبل از تصویب، همچنین معرفی و تصویب قوانین جدید در مورد اقتصاد آبی^۱، مسائل صنعتی زیست دوست، تکنولوژی پایدار و تنوع زیستی می‌باشد. با بررسی اهداف این پیمان، می‌توان نتیجه گرفت آرمان "بلوک منطقه‌ای خنثی از منظر آب و هوا" هدف اصلی این پیمان است. برای تحقق این امر مجموعه مسائل بودجه‌ای، سرمایه‌گذاری، مشارکت و هم‌گرایی‌های سیاسی، تصویب و بازنگری قوانین، در قالب اسناد تصویبی در شورا، کمیسیون و پارلمان اروپایی، تحت عنوان واحد پیمان سبز اروپایی مورد توجه قرار گرفته و معاون ویژه اجرایی برای نظارت بر آن و ارائه گزارش در کمیسیون اروپایی منتصب گردیده است. ساز و کار اجرایی پیمان سبز از اهمیت ویژه‌ای برای کسب اهداف، همچنین محک واقع‌گرایانه

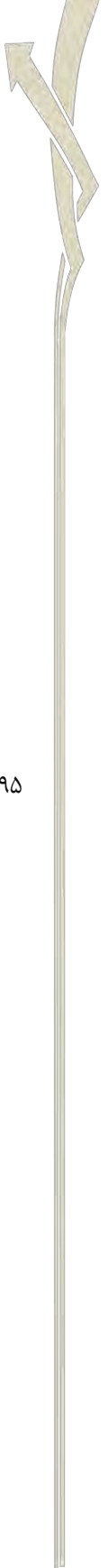
^۱ Blue Economy

پرو، شہسکاه علوم انسانی و مطالعات فرہنگی
پرتال جامع علوم انسانی

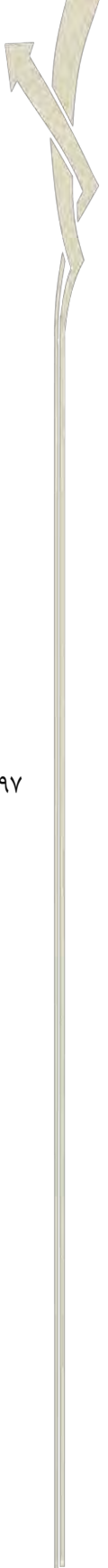
References

- Asproudis, Elias, Khan, Nadeem, (2019). Regional Environmental Policy: Europe and US, Journal of Industry, Competition and Trade, Vol6 , No23, P33-36.
- Acevedo, Rafael Alexis, Lorca-Susino, Maria, (2021). The European Union oil dependency: a threat to economic growth and diplomatic freedom, International Journal of Energy Sector Management, Vol15, Issue5, P189.
- Baranyai, Gábor, (2020). European Water Law and Hydropolitics, Springer Pub, P169-172 & 71-78.
- Buck, Tobias, (2020). Financial Times, European countries search for ventilators as virus cases surge, www.ft.com/content/5a2ffc78-6550-11ea-b3f3-fe4680ea68b5, March 2020.
- nnn nsson, uus,, (2022). rr een cccc:: oo w Europ’’s Cmmme oooyyyCnn uurvvve The Wrr in Ukraine, ecfr.eu, June 2022.
- Dellink, Rob, Lanzi, Elisa, (2015). Consequences of Climate Change Damages for Economic Growth: A Dynamic Quantitative Assessment, OECD-ilibrary.org, ECO/WKP(2015)31.
- Deters, Henning, (2019). European environmental policy at 50: Five decades of escaping decision traps? , Environmental Policy and Governance, Wiley, Vol 29, Issue 5, P76.
- Demitto, Pasquale, (2022). A cold winter to come? The EU seeks alternatives to Russian gas, EU Parliament, Directorate-General for External Policies, Policy Department. PE 536.413.
- Erhabor, Norris, (2016). Impact of Environmental Education On the Knowledge and Attitude of Students Towards the Environment, INTERNATIONAL JOURNAL OF ENVIRONMENTAL & SCIENCE EDUCATION, VOL11, No12, P62.
- EU Parliament, (2021). EUPE 693.182 -June 2021, Available at europarl.europa.eu/supporting-analyses.
- EU Environment Action Program,(2022). ec.europa.eu/environment/action-programme, last visited 2 December 2022.
- European Commission, (201^). Brussels, COM (2018) 773.
- European Commission, (201^). Brussels, 11.12.2019 COM (2019) 640 final.
- European Commission, (2022). ec.europa.eu/commission/commissioners/2019-2024/timmermans-en, last visited 7 December 2022.
- European Commission, (2022). Just Transition funding sources, www.europa.eu/info/strategy/priorities-2019-2024/european-green-deal/finance-and-green-deal/just-transition-mechanism/just-transition-funding-sources_en. Last visited 7 December 2022.
- European Council for an Energy Efficient Economy (ECEEE), (2022). www.eceee.org/policy-areas/test/financing-the-eu-green-deal/, last visited 7 December 2022.
- European Commission, (2020). Brussels, 14.1.2020 COM (2020) 21 final.
- European Commission, (2019). Brussels, 11.12.2019 COM (2019) 640 final, 2.1.2. Supplying clean, affordable and secure energy, P6.
- European Commission, (2019). Brussels, 11.12.2019 COM (2019) 640 final, 2.1.3. Sustainable industry for a clean and circular economy, P7-8.

پرو، شہسکاه علوم انسانی و مطالعات فرہنگی
پرتال جامع علوم انسانی

- for-us-Ing-to-supply-europe-faces-strong-headwinds/?sh=1e1019da247a, 27 May 2022.
- Graff-Zivin, Josh, (2018). Environmental Policy-Making; Theory & Practice, The Rockefeller Foundation, Oxford Martin School. p 22.
- Gunn, Jill, Olagunju, Ayodele, (2016). Integration of environmental assessment with planning and policy-making on a regional scale: a literature review, Environmental Impact Assessment Review, Vol61, No30, p68.
- Gunningham, Neil , (2019). Averting Climate Catastrophe: Environmental Activism, Environmental and Planning Law Journal, Vol30, Issue2, P97.
- Integra Consulting, (2021). EU ENVIRONMENTAL REPORT, October 2021, P97-102, Available at www.interreg-central.eu/Content.Node/discover/Interreg-CE-2021-27-Environmental-Report.
- IPCC, (2022). 2022 Annex I: Global to Regional Atlas, doi:10.1017/9781009325844.028.
- Institute for European Environmental Policy (IEEP), (2021). European Sustainable Development Report 2021, Part 2. The European Green Deal, EU Recovery and the SDGs, P23 & 28 & 30.
- International Energy Agency, (2022). www.iea.org/reports/russian-supplies-to-global-energy-markets/gas-market-and-russian-supply-2, last visited 1 December 2022.
- McBride, James, (2022). How Green-Party Success Is Reshaping Global Politics, CFR.org.
- Newman, Julie, (2015). Green Ethics and Philosophy, Sage Publication, P224.
- NRDC, (2015). The Story of Silent Spring, 13 August 2015, NRDC.org.
- Oluasson, Ulrika, (2012). Towards a European identity? The news media and the case of climate change, European Journal of Communication, Sage Journal, Vol25, Issue2, P87.
- Orlando, Emanuela, (2013). The Evolution of EU Policy and Law in the Environmental Field: Achievements and Current Challenges, Transworld, available at transworld.iai.it, April 2013 No21, ISSN 2281-5252.
- Oberthur, Sebastian, (2021). The European Union's new climate strategy, Journal of European Public Policy, Vol28, Issue7, P24-27.
- Poortinga, Wouter, (2019). Climate change perceptions and their individual-level determinants: A cross-European analysis, Global Environmental Change, Vol55, P25.
- Scalia, Valeria, (2016). The European Court of Human Rights and Environmental Crime, EFFACE.eu, EU. P25.
- The Parliament magazine, (2019). www.theparliamentmagazine.eu/news/article/europes-man-on-the-moon-moment-von-der-leyen-unveils-eu-green-deal, 11 December 2019.
- The Guardian, (2013). Russia and Ukraine edge closer to 'gas war', <https://www.theguardian.com/world/2013/oct/29/russia-ukraine-gazprom-gas-war>, last visited 5 December 2022.
- The Guardian, (2022). Nord Stream 1: Gazprom announces indefinite shutdown of pipeline, www.theguardian.com/business/2022/sep/02/nord-stream-1-gazprom-announces-indefinite-shutdown-of-pipeline, 2 september 2022.
- Taghizadeh Ansari, Mohammad. (2014), Climate Changing Political Economy and Its Effect on Major Actors, Global Politics, 204, 3(3), 185. {In Persian }

پرو، شہسکاه علوم انسانی و مطالعات فرہنگی
پرتمال جامع علوم انسانی